

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/68/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121480842
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:6121480842.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: A. A., nar. X.X.XXXX, bytom B. XXX, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 9.508,53 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 11Csp/17/2022-229 zo dňa 13. mája 2022

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Priznáva žalobcovi proti žalovanému 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 12.230,37 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.461,21 eur od 15.12.2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie rozhodol na základe žaloby doručenej na Okresný súd Banská Bystrica, v ktorej žalobca žiadal o zaplatenie sumy 9.508,53 eur s prísl., ako aj náhrady trov konania z dôvodu, že pohľadávku nadobudol dňa 14.12.2020 na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorá uzavrela so žalovaným dňa 25.11.2015 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 10.8.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 10.8.2020, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 12.230,37 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 9.461,21 eur, z riadneho úroku vo výške 2.360,01 eur, z úroku z omeškania vo výške 361,83 eur a z poplatkov vo výške 47,32 eur tak, ako bola generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal úhrady vo výške 0 eur. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavuje sumu vo výške 12.230,37 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 9.461,21 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 2.360,01 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 361,83 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 47,32 eur.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, keďže namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z dôvodu absencie splnenia podmienok pre zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 ods. 2 Občianskeho zákonníka a rovnako aj podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., týkajúce sa absencie posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), § 369 ods. 1 ObZ, § 503 ods. 1 až 3 ObZ, § 504 ObZ, § 2 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), § 1 ods. 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 2 ZoSÚ účinného ku dňu 18.5.2016, § 11 ods. 2 ZoSÚ, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 53 ods. 9 OZ, § 524 ods. 1, 2 OZ, § 526 ods. 1 OZ, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, § 39 OZ, § 121 ods. 3 OZ a dospel k záveru, že strany sporu uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu a žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z uzavretej zmluvy, na základe ktorej získal peňažné prostriedky, ktoré mal splácať žalobcovi v mesačných splátkach, keďže mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 12.080,00 eur, ktoré ale nesplácal riadne a včas. Súd prvej inštancie ako prvé skúmal vecnú legitímáciu strán sporu a dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitímovanou osobou na podanie žaloby. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. júna 2010). Z výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 9.7.2020 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že je v omeškaní so splácaním dlhu ku dňu 9.7.2020 vo výške 3.819,77 eur a vyzval ho k splateniu dlžnej sumy do 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Zároveň upozornil žalovaného, že ak k úhrade pohľadávky nedôjde v určenej lehote, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Využil tak svoje právo podľa ust. § 565 OZ. Doručenie výzvy žalovanému preukázal dňa 15.7.2020. Výzva bola žalovanému doručovaná na adresu trvalého pobytu. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 11.8.2020 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že banka vyhlásila ku dňu 10.8.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Doručenie oznámenia preukázal kópiou doručky. Oznámenie bolo žalovanému doručované na adresu trvalého pobytu žalovaného. Listom zo dňa 22.12.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že pohľadávka z úverovej zmluvy spolu s príslušenstvom bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 14.12.2020. Doručenie oznámenia žalobca preukázal. Oznámenie bolo žalovanému doručované na adresu trvalého pobytu.

5. Podmienkou účinného zosplatenia úveru teda je, že veriteľ pred zosplatením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie (výkon) tohto práva. Upozornenie veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi na uplatnenie práva podľa § 565 OZ je teda podmienkou pre účinný výkon tohto práva. Ak táto podmienka nie je splnená, je zosplatenie neúčinné a veriteľ nemá právo na zaplatenie celého dlhu naraz. Žalobca preukázal splnenie tejto podmienky a preto bol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie úveru. Rovnako preto skúmal splnenie zákonných podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a dospel k záveru, že žalobca preukázal platné nadobudnutie pohľadávky a preto žalobcovi aj svedčí aj v tomto smere aktívna vecná legitímácia v spore. Následne skúmal zákonné predpoklady v zmysle § 7 ods. 1, ako aj § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a s prihliadnutím na príjem žalovaného, uvedený samotným žalovaným, ale aj na základe výpisu z účtu žalovaného a uvedenia jeho záväzkov a lustráciou v bankovom registri, právny predchodca žalobcu správne vyhodnotil schopnosť žalovaného splácať úver a pokiaľ ide o námietky žalovaného, že právny predchodca nebral do úvahy skutočnosť, že je rozvedený a má dve deti, keďže uvedenú skutočnosť žalovaný neuviedol, žalobca tieto skutočnosti ani nemal možnosť zisťovať a preto nemôže v tomto prípade nastúpiť sankcia spojená s nedostatočným posudzovaním schopnosti žalovaného splácať úver, keďže právny predchodca žalobcu správne pri posúdení schopnosti veriteľa vychádzal z úverového zaťaženia žalovaného a jeho príjmu a výška mesačnej splátky 172,39 eur bola v schopnostiach žalovaného splácať predmetný úver s tým, že zmluva o úvere bola uzavretá platne a obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona s tým, že rovnako boli splnené všetky

podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a jej postúpenie na žalobcu, čo súd posúdil ex offo, a preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 ods. 1, 2 CSP, § 255 ods. 1 CSP, § 251 CSP, keďže nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal skúmanie schopnosti spotrebiteľa splácať úver, keďže došlo k porušeniu ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko iba zhromaždenie čiastočných údajov nie je postačujúce pre záver o tom, že nedošlo k porušeniu povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver s tým, že právny predchodca žalobcu nepreveril reálnu výdavkovú zložku žalovaného, pokiaľ ide o ekonomický status žalovaného, ničím nepreukázal skúmanie výdavkov žalovaného, ako aj celkovo sociálno-ekonomickú situáciu žalovaného a preto postupoval formálne s poukazom aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12Co/136/2019, 19Co/130/2019 a preto zo strany právneho predchodcu žalobcu vôbec ani nedošlo k posudzovaniu bonity spotrebiteľa, ako aj preukázaniu takéhoto posúdenia v súdnom konaní, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru a jednak nemožnosť predčasného zosplatnenia úveru, čo má vplyv aj na splnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky a na aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Preto žalobca nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou v spore. Taktiež namietal aj RPMN a uvedenie úrokovej sadzby nezrozumiteľne a nejednoznačne a preto navrhoval napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhoval potvrdiť rozsudok ako vecne správny s tým, že konkrétne citoval ust. § 7 ZoSÚ s tým, že uviedol, že v konkrétnom prípade veriteľ postupoval tak, že existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra, ktorý bol súdu predložený a z ktorého je zrejme, že spotrebiteľ mal jeden existujúci úverový vzťah s mesačnou splátkou vo výške 154,00 eur. Tento záväzok bol vyplatený úverom poskytnutým na základe zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania, a preto nebol pri výpočte platobnej kapacity zohľadnený. V tejto súvislosti poukázal na § 7 ZoSÚ, podľa ktorého údaje do úverového registra povinné osoby reportujú najneskôr do jedného mesiaca od vykonania zmeny, ktorú je potrebné v registri zaznamenať. Z uvedeného dôvodu nemusia byť informácie z úverového registra aktuálne a veriteľa pri posudzovaní bonity overujú existujúce záväzky aj vo svojich interných registroch. Z interného registra bolo veriteľovi zrejme, že žalovaný mal okrem úveru zobrazeného v registri aj revolvingový úver vo forme povoleného prečerpania vo výške 500,00 eur, ktorý bol však tiež vyplatený úverom poskytnutým na základe zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania. Pri výpočte platobnej kapacity bral veriteľ do úvahy mesačné úverové zaťaženie vo výške 0 eur. Žalovaný v predloženej žiadosti o úver deklaroval zamestnanie na dobu neurčitú u zamestnávateľa Železnice Slovenskej republiky a čistý príjem vo výške 600,00 eur, ktorý bol poukazovaný na účet vedený u postupcu. Postupca výšku tohto príjmu overil z tohto účtu, pričom žalobca preukázal výšku tohto príjmu predloženými výpismi z účtu. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum žalovaného a životné minimum na jeho dve maloleté deti. Životné minimum na členov domácnosti žiadateľa o úver bolo podľa žalovaným deklarovaných informácií vo výške 378,93 eur (jedna plnoletá dospelá osoba a dve zaopatrené neploleté deti). Veriteľ zároveň vykonal kontrolu mesačných nákladov, kedy 45% z čistých príjmov žalovaného nemôže byť zaťažená splátkami úverov. V tejto súvislosti upriamil pozornosť súdu na skutočnosť, že pri posudzovaní žiadosti o úver bola v rámci mesačných nákladov žiadateľa o úver braná do úvahy paušálna suma – životné minimum určené zákonom. Poskytovatelia úverov ani v súčasnosti, po niekoľkonásobnom sprísnení podmienok poskytovania úverov, nie sú povinní žiadať preukazovanie konkrétnych mesačných nákladov (napr. faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované jednak z dôvodu zachovania transparentnosti – inak by žiadateľovi o úver postačovalo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity a jednak z dôvodu relatívne častých zmien týchto výdavkov v čase.

9. Zastával preto názor, že uplatňovanie paušálnych výdavkov, ktoré nie sú nižšie ako životné minimum na žiadateľa o úver a členov jeho domácnosti, v rámci overovania platobnej kapacity spĺňa predpoklady postupu s odbornou starostlivosťou. Postupca v konkrétnom prípade postupoval

s odbornou starostlivosťou v súlade s ust. § 7 ZoSÚ a zbral do úvahy všetky informácie, ktoré mu toto ustanovenie ukladá vziať do úvahy, a preto postupoval právny predchodca žalobcu s odbornou starostlivosťou a apelom na to, že Národná banka Slovenska vykonáva dohľad nad činnosťou bánk a uplatňovanie paušálnych výdavkov je realizované aj v súčasnosti všetkými bankami na Slovensku.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) na základe podaného odvolania žalovaného vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny s tým, že v zmysle § 387 ods. 2 CSP sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 14.9.2023 o 11.45 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 207, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 6.9.2023 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

12. Žalovaný podal odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP, pretože súd prvej inštancie súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil.

13. Odvolací dôvod podľa § § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený v prípade ak dôjde k vadám konania alebo aj vadám rozhodnutia v dôsledku ktorých súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

14. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Civilným sporovým poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

15. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd uvádza, že sa jedná o akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, kde patrí aj nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia.

16. Tento odvolací dôvod je daný aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, keďže ide o inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď Stanovisko

občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 3.12.2015 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016).

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

18. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

19. Odvolací súd konštatuje, že ani jeden zo žalovaným uplatnených odvolacích dôvodov v spore nebol naplnený.

20. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Odvolací súd, čo sa týka odôvodnenia napadnutého rozhodnutia poukazuje na jeho odôvodnenie, nakoľko sa súd prvej inštancie náležite vysporiadal s procesnou obranou žalovaného, ktorá je totožná s odvolacími námietkami žalovaného, a preto odvolací súd len konštatuje, že napadnutý rozsudok zodpovedá po každej stránke ustanoveniu § 220 ods. 2 CSP, t.j. odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je preskúmateľné v celom rozsahu, keďže odpovedá na procesnú obranu žalovaného, ktorá je rovnaká ako jeho odvolacie námietky, s odkazom na učinené právne posúdenie veci, ktoré je vecne správne, keďže odkazuje na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, načo odkazuje aj odvolací súd v tomto rozhodnutí a uvádza, že výpočet výšky RPMN je stranám sporu verejne známy a je v súlade so zákonom, pričom zmluva obsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal prieskumom správnosti vyčíslenia RPMN uvedenej v zmluve (viď bod 55 odôvodnenia napadnutého rozsudku) a správnosť výpočtu tohto údaju si overil pomocou internej pomôcky, t.j. údajmi zverejnenými Ministerstvom financií).

22. Odvolací súd sa nemôže stotožniť s námietkou žalovaného, že zosplatenie úveru je neplatné, keďže z výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 9.7.2020 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že je v omeškaní so splácaním dlhu ku dňu 9.7.2020 vo výške 3.819,77 eur a vyzval ho k splateniu dlžnej sumy do 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Zároveň upozornil žalovaného, že ak k úhrade pohľadávky nedôjde v určenej lehote, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Využil tak svoje právo podľa ust. § 565 OZ. Doručenie výzvy žalovanému preukázal dňa 15.7.2020. Výzva bola žalovanému doručovaná na adresu trvalého pobytu. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 11.8.2020 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že banka vyhlásila ku dňu 10.8.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Doručenie oznámenia preukázal kópiou doručky. Oznámenie bolo žalovanému doručované na adresu trvalého pobytu žalovaného. Listom zo dňa 22.12.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že pohľadávka z úverovej zmluvy spolu s príslušenstvom bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 14.12.2020.

23. Podmienkou účinného zosplatnenia úveru teda je, že veriteľ pred zosplatnením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie (výkon) tohto práva. Upozornenie veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi na uplatnenie práva podľa § 565 OZ je teda podmienkou pre účinný výkon tohto práva. Ak táto podmienka nie je splnená, je zosplatnenie neúčinné a veriteľ nemá právo na zaplatenie celého dlhu naraz. Žalobca preukázal splnenie tejto podmienky a preto bol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie úveru s odkazom aj na rozhodnutie KS v Trnave 11CoCsp/2/2022 z 26.7.2022, ako aj to, že za výzvu na plnenie pred postúpením podľa § 92 ods. 8 o bankách možno považovať aj za oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti ak jej obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky (viď rozhodnutie NS SR 8Cdo/169/2020). Čo sa týka doručenia písomnosti, tu odvolací súd odkazuje na rozhodnutie NS SR 5Cdo/36/2020, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021 a požiadavku o reálnej možnosti spotrebiteľa sa so zásielkami oboznámiť, čo je aj uplatnené v tomto prípade, keďže žalovaný doručené zásielky osobne prevzal s tým, že mu boli doručované na adresu jeho trvalého pobytu.

24. Čo sa týka skúmania bonity žalovaného, právny predchodca žalobcu postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (viď bod 54. odôvodnenia napadnutého rozsudku) s tým, že skúmanie majetkových pomerov žalovaného sú aj zdokladované na č.I. 155 až 158 spisu, čím právny predchodca žalobcu jednoznačne konal s odbornou starostlivosťou.

25. Bolo zistené, že právny predchodca žalobcu konal s odbornou starostlivosťou, pretože v konaní zdokladoval vyžadovaný postup ktorý mu ukladá § 7 ods. 1, ako aj ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ. Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu posudzoval schopnosti žalovaného splácať úver s odbornou starostlivosťou. S prihliadnutím na príjem žalovaného, uvedený samotným žalovaným, ale aj na základe výpisov z účtu žalovaného a uvedenia jeho záväzkov a lustráciou v bankovom registri, právny predchodca žalobcu správne vyhodnotil schopnosť žalovaného splácať úver. Žalovaný uviedol správnu výšku svojho príjmu, ktorá bola overená výpismi z účtu. Právny predchodca žalobcu si okrem lustrácie v úverovom registri zabezpečil aj ďalšie podklady pre vyhodnotenie tejto schopnosti (výpis z účtu žalovaného). Pokiaľ ide o námietky žalovaného, že právny predchodca nebral do úvahy skutočnosť, že žalovaný je rozvedený a má 2 maloleté deti, súd uvádza, že podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ je spotrebiteľ povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalovaný tieto skutočnosti neuviedol, žalobca tieto skutočnosti ani nemal možnosť zisťovať a preto nemôže v tomto prípade nastúpiť sankcia spojená s nedostatočným posudzovaním schopnosti žalovaného splácať úver. Žalovaný sám svojím konaním spôsobil prípadné nesprávne posúdenie schopnosti splácať úver. Z rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 7P/241/2015 vyplýva, že manželstvo žalovaného bolo rozvedené a bola určená vyživovacia povinnosť voči jeho dvom maloletým deťom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť až 17.3.2016, t.j. po poskytnutí úveru. Právny predchodca žalobcu správne pri posúdení schopnosti veriteľa vychádzal z úverového zaťaženia žalovaného, a jeho príjmu, pričom do existujúcich záväzkov započítal sumu 0 eur, pretože ostatné úverové zaťaženie žalovaného neposúdil ako záväzok, nakoľko poskytnutým úverom došlo k splateniu týchto úverov. Výška mesačnej splátky poskytnutého úveru bola 172,39 eur. Možno preto hovoriť o správnom vyhodnotení schopnosti žalovaného splácať predmetný úver, aj napriek tomu, že veriteľ neprihliadal na žiadne výdavky žalovaného napr. na bývanie, stravu a pod. Dôsledkom splnenia tejto povinnosti je, že veriteľ bol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Mimoriadne zosplatnenie úveru aj z tohto dôvodu preto možno považovať za platné. Aj z tohto dôvodu pohľadávka zo zmluvy teda bola splatná a teda boli splnené podmienky podľa 92 ods. 8 zákona o bankách na jej postúpenie.

26. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé

porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

28. Keďže odvolacia námietka žalovaného smerovala predovšetkým k nedodržaniu postupu právneho predchodcu žalobcu v zmysle ust. § 7 ods. 1 s odkazom na § 11 ods. 2 ZoSÚ, odvolací súd sa predovšetkým zaoberal dodržaním zákonného postupu v zmysle hore citovaných zákonných ustanovení, ktoré boli zo strany žalovaného namietané a keďže nezistil dôvodnosť tejto odvolacej námietky, rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný, boli dodržané zákonné predpoklady v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, náležitosti predmetnej zmluvy o úvere boli uvedené jasne a pre spotrebiteľa zrozumiteľne a to aj s jasnou a určitou výškou RPMN, ako aj výškou dohodnutých úrokov s tým, že spotrebiteľ, t.j. žalovaný sa so znením uzavretej zmluvy oboznámil a keďže s ňou súhlasil, ju aj podpísal a preto odvolací súd zo strany odvolateľa namietané skutočnosti považuje za účelové, ktoré nemôžu spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý odvolací súd z dôvodu vecnej správnosti potvrdzuje v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalobcovi priznáva proti žalovanému 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške priznaných nárokov na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní rozhodne súd prvej inštancie procesným postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).